

der hedder, at vi lader småbørnsfamilierne gå foran med en nedsat arbejdstid og tilrettelægger det sådan, at lavindkomstgrupperne sikres en økonomi, der gør, at de også i virkelighedens verden kan gå ned i tid. Det er den type af forslag, der ville muliggøre det i virkelighedens verden, og ikke ideologiske taler af den type, vi nu igen har hørt.

Jeg læste i øvrigt med interesse, at KL's afgående formand – som jo også er Venstremand og hedder Evan Jensen – pegede på, at der var den naturlige sammenknytning, at ønskede man fritvalgsordninger introduceret i det tempo, som Venstre og De Konservative ønsker, så var det helt naturligt, hvis ikke man ville sprænge den kommunale økonomi, samtidig at se brugerbetaling på en række områder.

Det kunne være nærliggende at spørge Venstres ordfører og den konservative ordfører, om de deler opfattelsen af den logik, og om hensigten i virkeligheden er den snedige – så synes jeg, man skal sige det åbent – at man vil bruge de her ordninger ikke så meget til at hjælpe børnefamilier, men mere for at få det ideologiske budskab igennem, at nu skal der betales brugerbetaling for offentlige ydelser.

Jeg siger det, fordi Kommunernes Landsforenings formand jo er en klog mand, som formentlig har tænkt sig om. Og han har tilknytning ikke kun til ideologiske skoler, men har også i mange år været en praktisk mand ude i kommunerne, og når han siger det, er det formentlig overvejet. Jeg vil tro, at hr. Lars Løkke Rasmussen f.eks. også ville sige, at det er overvejet, når hr. Evan Jensen siger det.

Jeg vil spørge hr. Lars Løkke Rasmussen, om han deler den samme opfattelse. Om hensigten er, at vi nu skal have brugerbetaling i et omfang, vi aldrig har haft før på børne- og ældreområdet, for så synes jeg, man skal sige det lidt mere tydeligt og lade være med at pakke det ind i et ideologisk budskab, som jeg i øvrigt tror er hentet fra forrige århundrede.

Jeg vil sige til CD, hvis omdrejningspunkt var det kommunale selvstyre, at jeg ikke forstår argumentet, der hedder, at vi ikke kan tvinge nogen ting igennem fra Folketingets side.

Opfatter man reglen om, at danske børn skal undervises, som et voldsomt indgreb i det kommunale selvstyre? Havde vi skullet have den diskussion i dag, er jeg sikker på, at det havde været utrolig svært at gennemføre, fordi man ville henvise til det kommunale selvstyre. I SF opfatter vi det som en lige så soleklar ret for

småbørnsforældre at få deres børn passet, hvis de ønsker det, som at få deres børn undervist.

Til Kristeligt Folkeparti skal jeg sige, at vi er helt enige i det, der hedder tid. Jeg håber meget, at vi også kan mødes om nogle forslag og være med til at lægge pres på for at sikre mere tid til småbørnsfamilierne. Jeg tror, det er det helt afgørende budskab lige nu, og det er ikke budskab om mere tid, der betyder, at man skal vælge mellem arbejde eller familieliv, men et budskab, der er i stand til at forene det.

Så skal jeg også sige til Kristeligt Folkeparti, der også siger, at forslaget i for ringe grad er optaget af kvalitet, at vi ikke har lagt skjul på, at det her ikke kun er vores egen inspiration. Vi er nemlig meget optaget af kvalitet, og det er klart, at når vi skal ind og diskutere det her mere sammenhængende, vil vi være optaget af, at også kvalitet kommer til at fylde mere. Det her har så at sige været det kvalitative bud, vi har taget op.

Men jeg er helt tilfreds med modtagelsen af forslaget. Jeg forstår på ministerens indledende betragtninger, at det stort set er gennemført. Det gennemføres så bare ikke nu, men til juni. Det er fint.

(Kort bemærkning).

Lars Løkke Rasmussen (V):

Jeg må sige, at hr. Villy Søvndal har et særegent forhold til ideologi, når han kunne karakterisere min ordførertale som særlig ideologisk.

Rent faktisk, og det indrømmer jeg gerne, argumenterede jeg slet ikke. Jeg henviste blot til, at når hverken socialministeren eller den socialdemokratiske ordfører var i stand til at argumentere for et forslag, der er en ren afskrift af, hvad de har været ude med af billige løfter i valgkampen, så jeg det ikke som min særlige opgave at komme med argumenter her.

Når nu hr. Villy Søvndal på vegne af SF hæver fanen på dette område, må jeg sige, at Venstre har gjort betydeligt mere, end SF har gjort og nogen sinde kommer til gøre, med hensyn til at sikre børnefamilierne muligheder for at få passet deres børn.

Situationen er jo den, at denne diskussion for alvor først får kød og blod ude i det virkelige liv, ude i kommunerne, og her kan jeg da glæde mig over, at 8 ud af 10 Venstrekommuner faktisk har en pasningsgaranti, et resultat, der er langt bedre end det, man kan fremvise i tilsvarende socialdemokratisk styrede kommuner, og